

end det særlige Kontor, som tænkes oprettet efter Boliganvisningsloven.

Ændringsforslag Nr. 14 behandler det Tilfælde, at en Husejer ifølge en uopsigelig Lejekontrakt er pligtig til at opvarme en Lejlighed med Centralvarme eller forsyne den med varmt Vand, og bestemmer saa, at Nævnet uanset Kontraktens Uopsigelighe~~d~~ efter Ejeren~~s~~ Begæring kan foretage et Lejepaalæg svarende til den stedfundne Fordyrelse af disse Ydelser. Naar nemlig Husejeren ved Loven hindres i at udnytte den foreliggende overordentlige Situation til ubillig Lejeforhøjelse, er det rimeligt og naturligt, at han ogsaa paa sin Side beskyttes mod at lide maaske meget betydelige Tab derved, at han fremdeles skulde levere de nævnte Ydelser til en tidligere Tids langt lavere Pris.

Ændringsforslag Nr. 15 tager Sigte paa den Bestemmelse i Lovforslagets § 7, at en Husejer skal indhente Nævnets Samtykke til Foretagelse af Forbedringer ved en Lejlighed, naar Lejeren protesterer derimod, fordi der derved under en maskeret Form kan foretages en Lejeforhøjelse. Det foreslaas her, at naar Halvdelen af Ejendommens Lejere er enig om, at den paa-gældende Forbedring skal finde Sted, saa er dermed skabt et saa godt Bevis for, at Forbedringen er naturlig og rimelig, at den bør tillades med den deraf følgende Lejeforhøjelse.

Ved Ændringsforslag Nr. 16 erstattes atter Ordene „efter nærværende Lovs Forelæggelsesdag“ med en bestemt Dato. Denne Dato skulde, efter hvad jeg før bemærkede, have været den 18. December 1916, men den højtærede Minister har under Forhandlingerne i Udvalget gjort opmærksom paa, at der under Udarbejdelsen af Lovforslaget i Indenrigsministeriet var indløbet en lille teknisk Fejl, idet man har skrevet „nærværende Lovs Forelæggelsesdag“, medens der burde have staaet den Dag, Tillægsloven blev forelagt. Den Bestemmelse, her er Tale om, blev nemlig indført i Tillægsloven, og det er derfor naturligt ikke her at nævne det foreliggende Lovforslags Forelæggelsesdag, men Tillægslovens Forelæggelsesdag, fra hvilken Dag Bestemmelsen har været gældende.

I Ændringsforslag Nr. 17 gives der en Bestemmelse, som gaar ud paa, at hvis nogle af de Meddelelser til Nævnet, som er foreskrevne her i Loven, allerede tidligere er gjorte i Henhold til den gældende Lov, saa behøver man ikke at gøre dem om igen. Der tilsigtes altsaa blot at forhindre Viddløftigheder. — Ved Ændrings-

forslag Nr. 18 indføres „snarest muligt“, hvilket sigter til at fremskynde Nævnets Forretningsgang.

I Ændringsforslag Nr. 19 bestemmes, at i Almindelighed maa det anses som rimelig Opsigelsesgrund, at en Ejer virkelig skal bruge Lejligheden til Beboelse for sig selv og i visse Tilfælde efter Omstændighederne for sine Folk. Det kan nemlig være af største Betydning for Ejeren, at han selv kan komme til at bo i sin Ejendom, eller at han kan faa Lejlighed til at lade de Folk, som er knyttede til Ejendommen eller knyttede til hans Bedrift, komme til at bo der. Der er dog ikke foreslaaet, at et saadant Forhold under alle Omstændigheder skulde betragtes som gyldig Opsigelsesgrund. Man har nøjedes med at sige „i Almindelighed“, idet der kan tænkes Tilfælde, hvor det ikke vilde være rimeligt at give Ejeren Medhold, og hvor det altsaa var naturligt at give Nævnet frit Skøn. Jeg skal blot nævne, at det f. Eks. vil være urimeligt at behandle to Ejere ens, af hvilke den ene har haft sin Ejendom i mange Aar, medens den anden først har købt sin, efter at Huslejeloven er kommet, saaledes at han altsaa vidste, hvad han gik ind til. Saadanne Forhold, som kan bevirke, at Ejeren~~s~~ Krav fremtræder mindre naturligt, har Nævnet altsaa Ret til at tage Hensyn til.

Ændringsforslag Nr. 22 bestemmer, at Kommunalbestyrelserne er berettigede til at tilvejebringe statistisk Materiale angaaende Boligforholdene. Det er ogsaa en Bestemmelse, som er taget fra Lovforslaget om Boliganvisning. Man har nemlig anset det for rimeligt og naturligt, at Kommunalbestyrelserne i alle Tilfælde fik denne Ret, og har derfor optaget Bestemmelsen i denne Lov, som man nu var sikker paa vilde blive fremmet, for at man ikke skal være afhængig af den Skæbne, som muligvis kan vente Lovforslaget om Boliganvisning.

Jeg har saa kun tilbage Ændringsforslag Nr. 23, der, som det vil ses af Betænkningen, er det eneste Ændringsforslag, hvorom der ikke er opnaaet Enighed i Udvalget. I Lovforslaget er det, som ærede Medlemmer vil vide, foreslaaet, at Lovens Gyldighed skulde ophøre Oktober Flyttedag 1918, og hertil har et enkelt Medlem af Udvalget sluttet sig. Imidlertid vil det erindres, at den nu bestaaende Lov af 9. Juni 1916 giver en anden Regel med Hensyn til sit Ophør. Den er nemlig knyttet til Loven om Betalingshensstand med Pantegæld. Det siges i Loven